

jakub roztočil
tam kde končí slova

27.1. — 29.3.2018

galeriezet

Město Velká Bystřice

jakub roztočil / tam kde končí slova

motor pohánějící tři točny a na nich připevněná dlouhá mechanická ramena, z nichž na plátno odkapávají barvy z hadiček napojených na lahve od vincentky. vzdušný ateliér ve vysočanech spojujících poetiku industriálního předměstí s televizní realitou novostaveb a obřích sportovních a nákupních arén, prostoru vyhlášených blešáků a ostrůvků vystresované zeleně zešedlé prachem z frekventované výpádovky. inspirativní. tedy alespoň pro toho, kdo dokáže vycítit harmonii vynořující se z překrývajících se vrstev, velmi jemnou a zároveň velmi robustní; nezničitelnou.

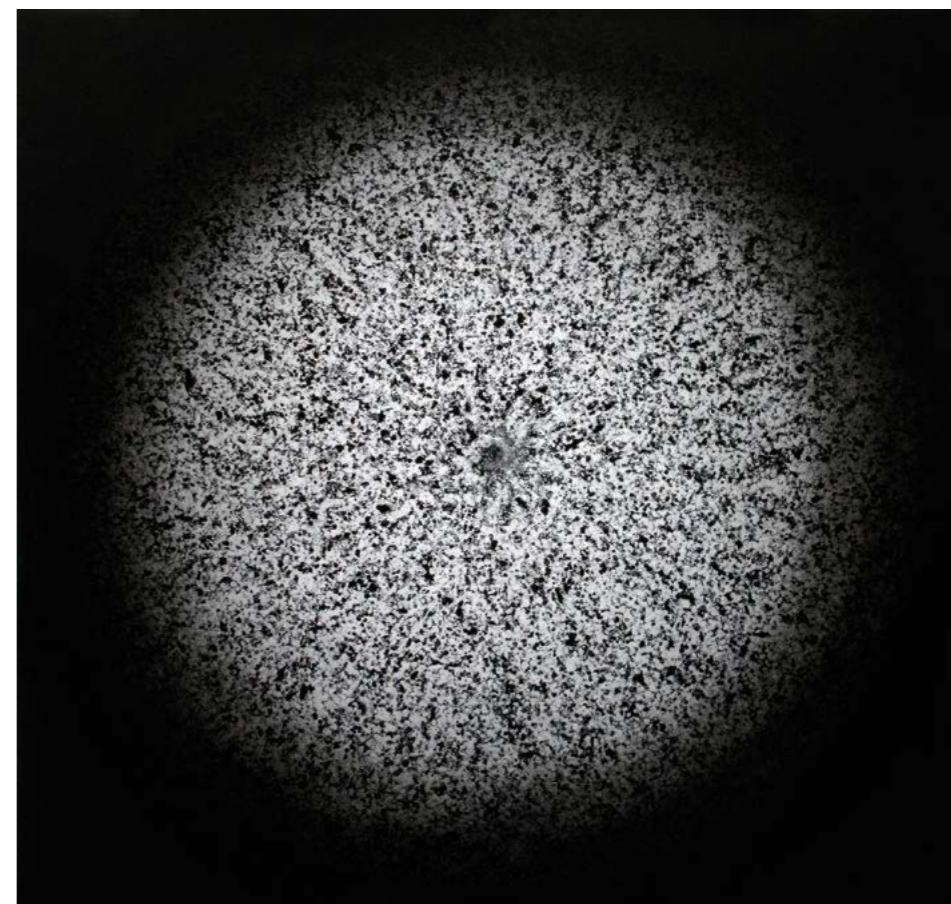
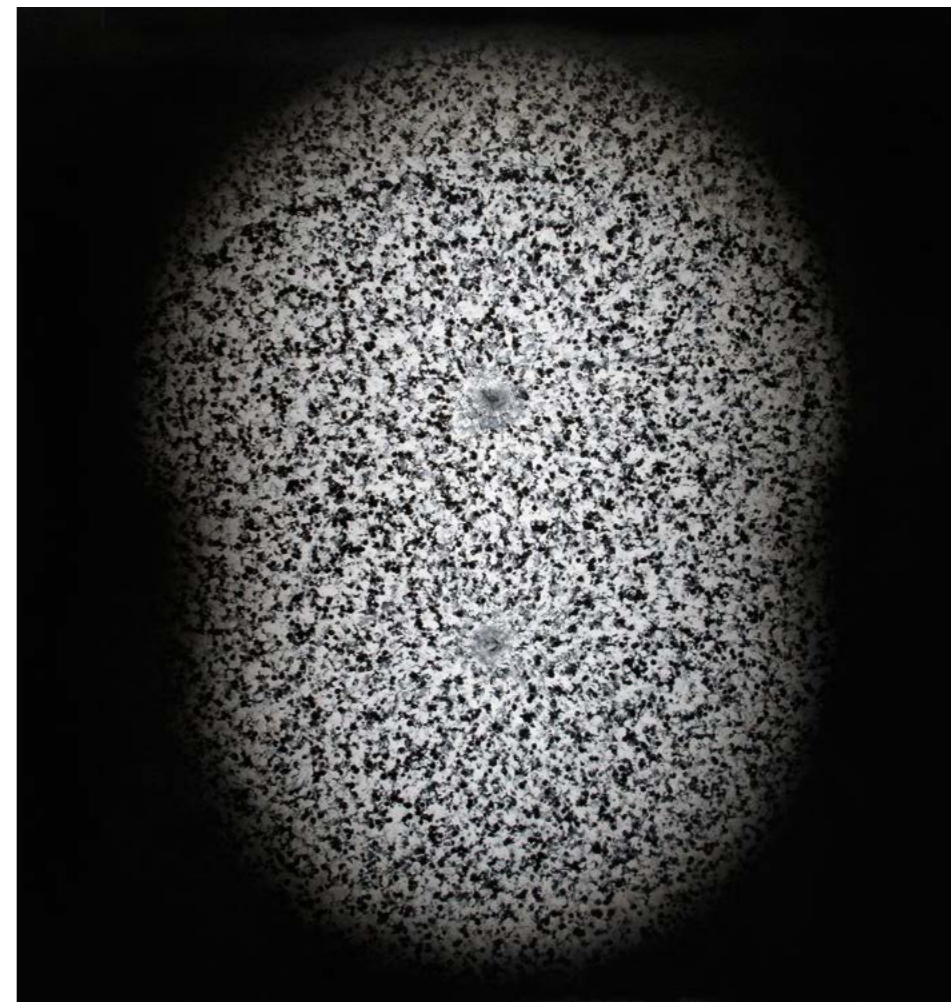
jakub roztočil je vystudovaný sochař a pro biologicko-mechanické asambláže má cit. jádrem jeho díla ale nejsou objekty, i když hmotné artefakty, typicky rozměrná plátna, jsou jeho výstupem. jeho práce je syntézou v oblasti vnímatelného, spojuje v sobě prostorovou a časovou dimenzi a zachycuje dynamiku tak univerzální, že není zdaleka jen lidská. v digitalizovaném světě kombinatoriky základních elementů založené na jejich binárním protikladu, v hyperrealitě do nekonečna zmnožovaných virtuálních vrstev vytváří vzdorné, podivně archaické a přitom nadčasové analogové generativní prostředí. nadčasové ne ve smyslu přesahující čas či vystupující z času – ten je zde naopak klíčovým konstitutivním principem.

čas, prostor a gravitace manifestovaná pomalu odkapávajícími kapkami barvy nanášené na plátno kruhovými, rytmickými, frázujícími pohyby vytváří vzory, které jsou (nad)časové ve smyslu věčně se opakující. taková práce s obrazem je skutečně spíše archaická: magická. je to naladění se na rytmus univerza, na atraktory, které v prostoru možností přitahují vibrace hmoty a energie, a vytvářejí tak svými trajektoriemi pomíjivé časové útvary: rytmy, tvary a vzory.

proto se obrazy, které zde vznikají, podobají hvězdokupám i vírům částic: to není náhoda (i když náhoda a náhodná odchylka je součástí každého takto komplexního procesu), tento stroj na abstrakci je prostředkem, jak obejít lidské ego, stát se médiem univerzálního procesu, který se aktualizuje a manifestuje ve struktuře, distribuci, v dynamice sítí, ať už částic, prvků, buněk, celulárních automatů, těles, organismů, kultur. obrazy jakuba roztočila jsou příbuzné s letokruhy stromů, s geologickými vrstvami, poryvy větru, anebo třeba s obrazy jacksona pollocka, který tvořil tak jako příroda: pozvolným iterativním procesem zahrnujícím náhodu a nezáměrnost vytvářejícím soběpodobné fraktálové vzory. ostatně najít způsob, jakým tvoří příroda a ten ne snad ani napodobit, jako spíš simulovat, byl výslovný záměr výtvarné avantgardy, především výtvarné abstrakce. →

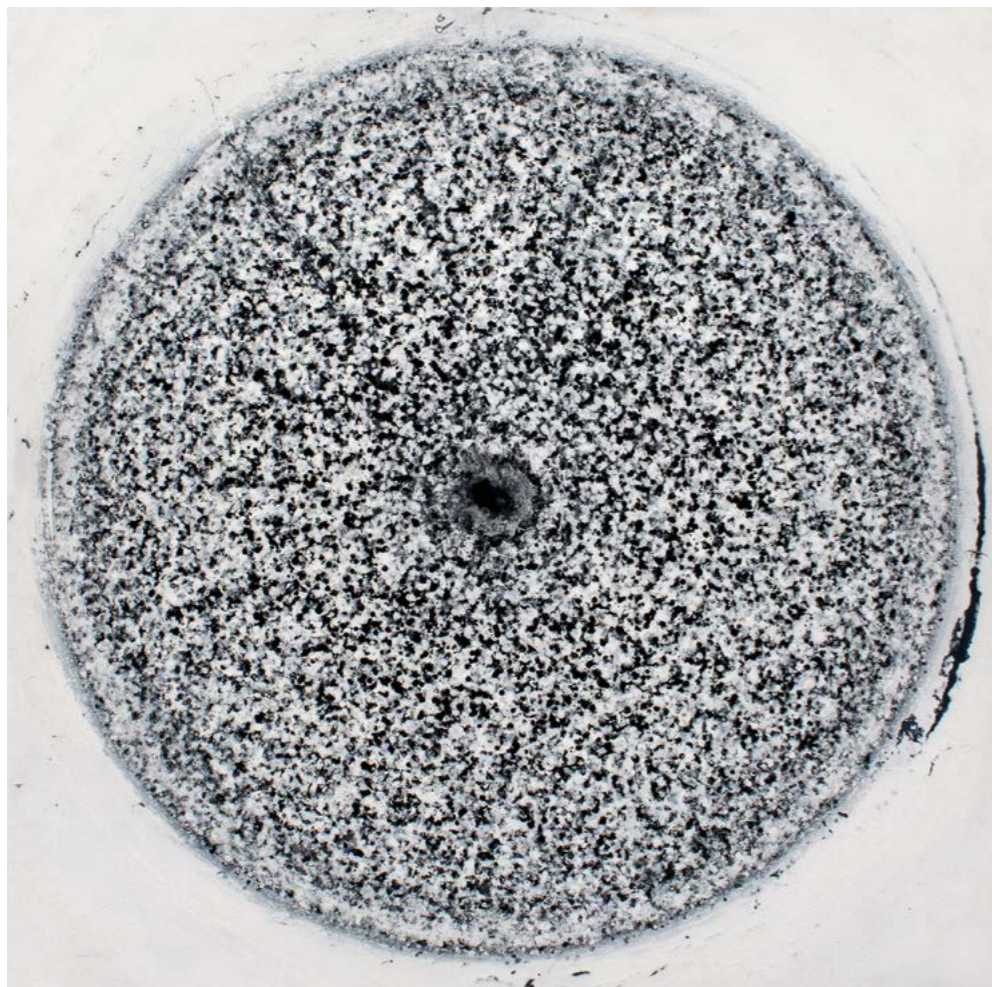
<< **prime focus**, 2017
akryl, epoxid, 185 × 185 × 12 cm

< **circumstances**, 2014
akryl na plátně, 160 × 130 cm

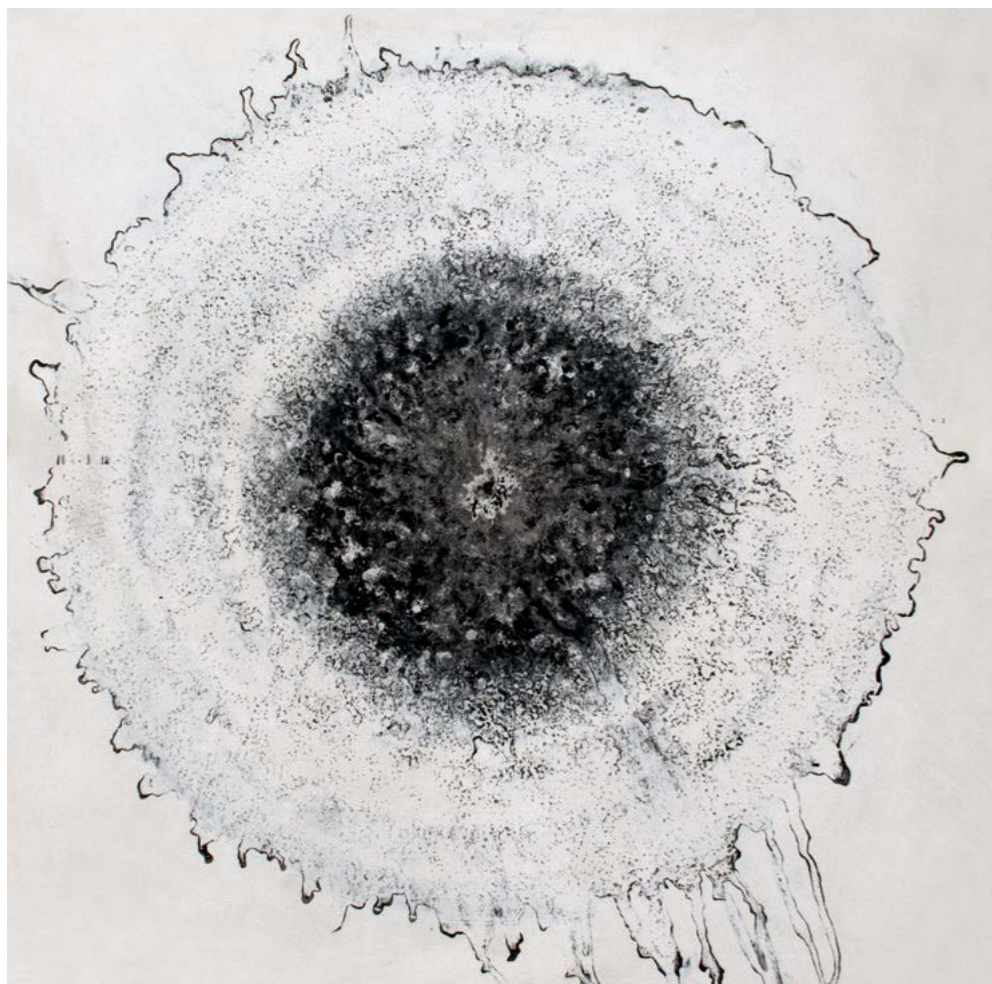
minor cycle II, 2016
akryl na plátně, 195 × 185 cm

minor cycle, 2016
akryl na plátně, 195 × 185 cm

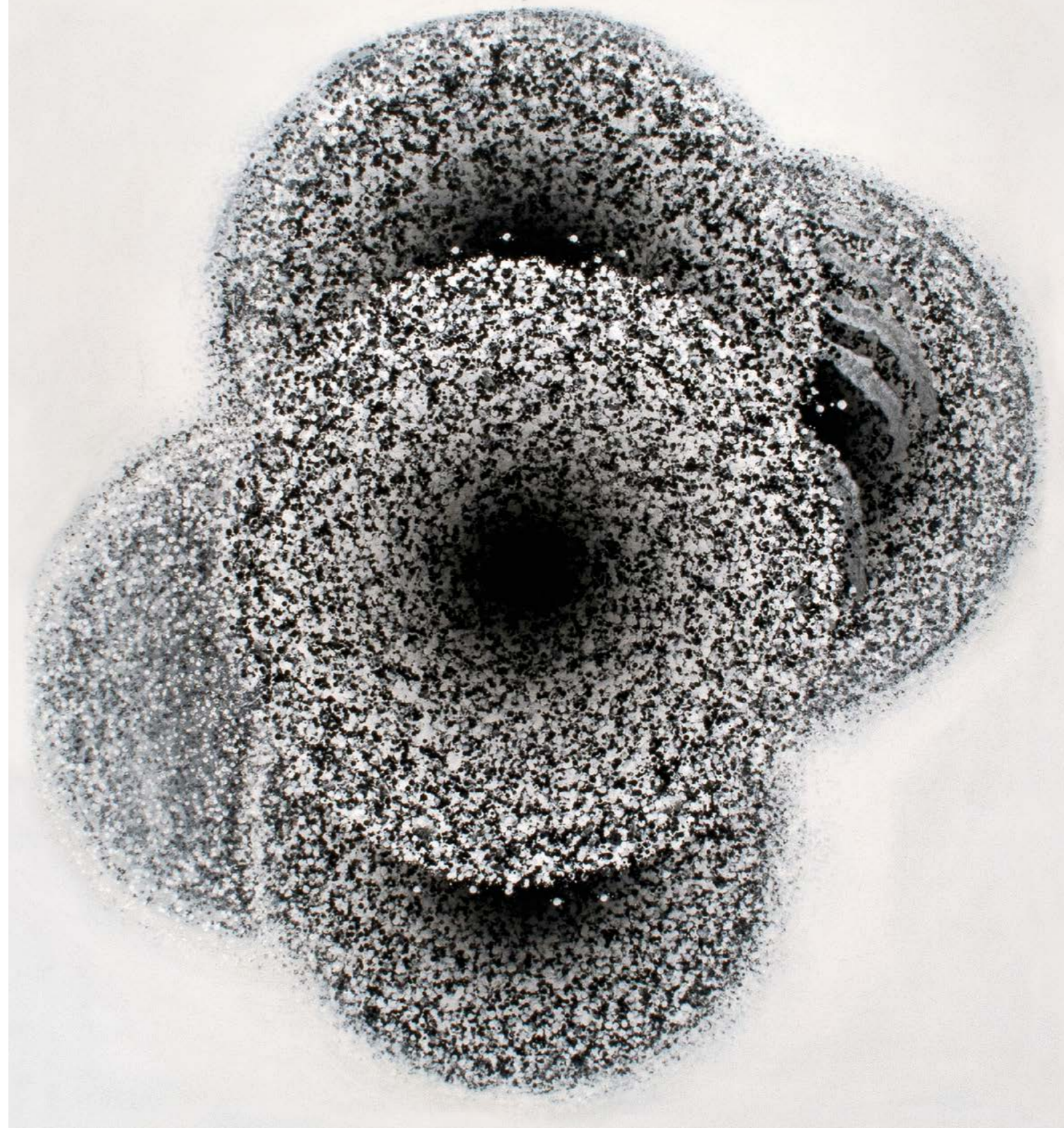

acrylic orchestrion, 2015
akryl na plátně, 155 × 155 cm

bez názvu, 2015
akryl na plátně, 165 × 165 mm

> tyrant II, 2017
akryl na plátně, 170 × 190 cm

→ pollock používal k nanášení barvy štětec a vlastní tělo, jakub roztočil používá soustavu mechanických přístrojů, které jsou nejen prostředkem, jak zahrnout soustavu pohybů do procesu tvorby jako ve velkém spirografu, ale experimentem s interakcí vlnových frekvencí (zde generovaných motory a ventily), jejich kolizemi, prolínáním, modulací a vztahy mezi harmonickými poměry a napětím dizonance.

rýsuje se tak rovina, na níž je vizuální a akustické dvojím překladem téhož: neviditelného světa frekvencí, vibrací a oscilací vytvářející strukturu hmoty. pythagoras, kepler

a harmonia mundi vesmírných superstrun, zlatý řez jako osvědčený poměr pro rovnoměrné rozložení barvy na plátně, spirály, které se nápadně podobají trajektoriím částic v mrakové komoře (které simulují procesy vzniku a vývoje sluneční soustavy): nejde o nic menšího než o univerzální jazyk.

proces tvorby, který zde můžeme sledovat, není mechanický; je to živý proces, do něhož umělec fyzicky vstupuje (jako agent šumu a nepředvídatelnosti). a co je důležité: jde o symetrický proces, v němž se realita otiskuje do nás a my do ní: vzájemné rozechvívání. dita malečková

black harmonics, 2017
akryl na plátně, 66 × 51 cm

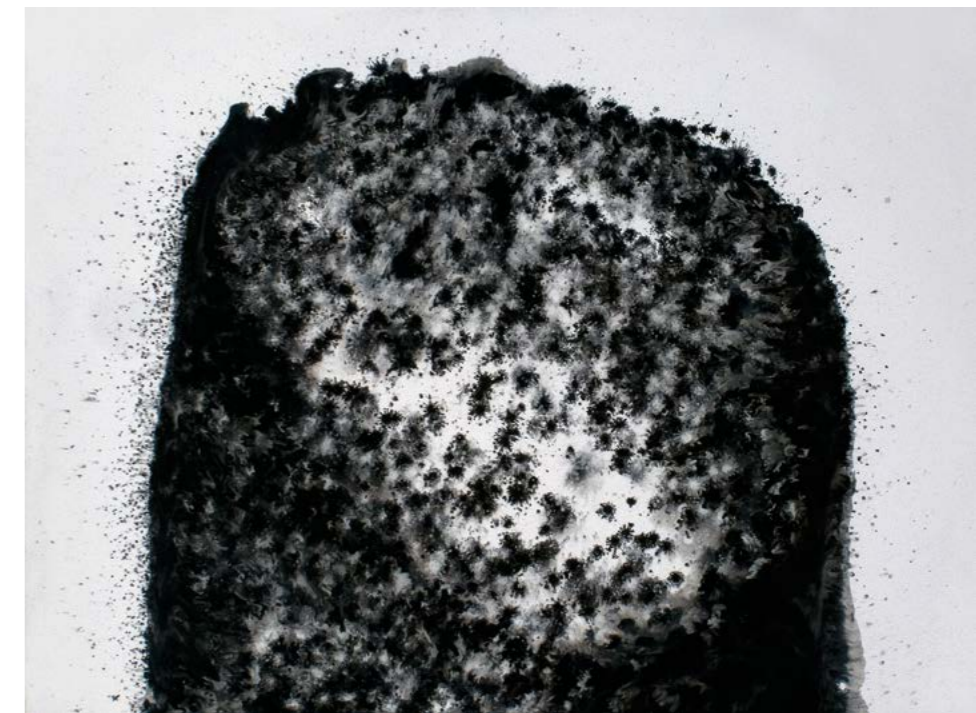
undefined objects, 2017
akryl na plátně, 106 × 81 cm

undefined objects, 2017
akryl na plátně, 81,5 × 66,5 cm

undefined objects, 2017
akryl na plátně, 106 × 81 cm

undefined objects, 2017
akryl na plátně, 96,5 × 71,5 cm

jakub roztočil

narodil se v roce 1979 v turnově

žije a pracuje v praze. v roce 2005 absolvoval své studium na pražské akademii v atelieru monumentální tvorby prof. aleše veselého. ústředním motivem jeho práce jsou generativní procesy, pomocí nichž imituje fundamentální aspekty universa. dialog mezi mechanickým a biologickým se stává obrazem simulujícím sdílenou prolínající se podstatu přírody, hudby a konečně pak i samotného vesmíru.

cílem umělce je zaujmout universální postoj krystalicky čisté nonverbální formulace, prosté stop nezávazné hry citátů dějin umění, parafrází, ironií, dvojího kódování a zobrazit, nebo alespoň vizuálně zachytit jinak nepopsatelnou realitu vše utvářející nehmotné podstaty.

samostatné výstavy

2017 *vlnobytí*, studio prám, praha, česká republika

2015 *xyt*, expost, praha, česká republika

skupinové výstavy

2017 *prám*, továrna, praha, česká republika

co je současný obraz? / nový zlínský salon 2017, krajská galerie výtvarného umění ve zlině, zlín, česká republika

2016 *zmrtvýchvstání / resurrection*, trafo gallery (hala 14), praha-holešovice česká republika

spectaculare art show: otisk hudby, galerie obecního domu, opava, česká republika

show-musical impression, the chemistry gallery, praha, česká republika

2015 *art prize cbm*, villa vallerio, turín, itálie

umění pojizeří 55, muzeum a pojizerská galerie semily, česká republika

2+2 roztočil, muzeum českého ráje, turnov, česká republika

2014 *8: plbprdlksm*, trafačka, praha, česká republika

trafačka, red gallery, londýn, velká británie

2012 *nah dahinter*, velvyslanectví české republiky, berlín, německo

2011 *pátý přes devátý*, trafačka, praha, česká republika

2008 *balelatina / hot art*, brasilea foundation, basilej, švýcarsko

off record, byblos gallery, verona, itálie

new & different, vernon gallery, padua, itálie

2007 *prostor pro intuici*, galerie u zlatého prstenu, praha, česká republika

2006 *podhoubí*, montanelli gallery, praha, česká republika

bilance, dům umění, opava, česká republika

trafačka arena opening, praha, česká republika

2005 *sculpture grande*, praha, česká republika

obraz společnosti, absolventi avu, national gallery, praha, česká republika

2004 *škola prof. aleše veselého*, wortnerův dům ajg, české budějovice, česká republika

audio performance, koninklijke academie van beeldende kunsten, haag, nizozemsko

big bazaar, la fabrika, praha, česká republika

2002 *attention*, galerie ve dvoře, litoměřice, česká republika

2001 *výstava absolventů supšs*, budova školy supšs, železný brod, česká republika

galeriezet

zámecké náměstí 775
783 53 velká bystřice
tel.: +420 774 818 153
galeriezet@velkabystrice.cz
www.galeriezet.cz

jakub roztočil – tam kde končí slova | 27.1. – 29.3. 2018

kurátor výstavy: jarosław sebastian pastuszak | grafický design: petr šmalec
vydalo: město velká bystřice, 2018